

Kopioitsijan sanat

Viikkolehden Uusi Aika näyttenumero ilmestyi joulukuussa 1900 ja numerot 1–21 välillä 5.1.1901–13.7.1901. Numero 14 puuttuu.

Lehden toimittajat olivat Pekka Ervast ja Jean Boldt. Kirjaan on otettu kaikki löydettyt Pekka Ervastin kirjoitukset numeroon 13 saakka, se mukaan luettuna, sekä joitakin Jean Boldtilta.

Yleiskuvan saamiseksi niistä aatteellisista suuntauksista, joiden vallitessa Pekka Ervast työtään Suomessa suomen kielellä aloitti, on kirjaan kopioitu artikkeleita tai niiden osia useammalta yhteiskunnalliselta alalta. Näiden lisäksi on nidokseen otettu teosofisia tiedonantoja, kirjaesittelyjä, mieltelmiä, mainintoja käännöksistä ym., joiden kirjoittajaa ei ole mainittu.

H. P. Blavatskyn Teosofian avaimesta oli muutama suomennos, samoin otteita Annie Besantilta, yksi kirjoitus G. R. S. Meadilta, jokunen Leo Tolstoilta.

Palvelijatarten työaikaan kaivattiin huojennusta. Raittius- ja nuorisoseura-aatetta esiteltiin, myös Pelastusarmeijan työtä. Jeesuksen opetuksia ja kristinuskoa käsiteltiin muutamissa kirjoituksissa, ne yleensä työväen aatteeseen sovitettuna. Tuolloin käynnissä olleiden sotien raakuutta ruodittiin hyvin karmein, siis totuudenmukaisin kuvauksin. Taloudellisten olojen eriarvoisuutta, niin Suomessa kuin muualla, setvittiin.

”Yhteiskunnalliset” kirjoitukset, joita niteessä on määrällisesti hieman enemmän kuin Pekka Ervastin kirjoituksia, antanevat suppeaa ja varmaan myös yksi-

puolisen valikoivaa käsitystä niistä moninaisista aatevirtausten aallokoista, joita Suomessa alkoi velloa ja joiden pyörteissä Pekka Ervast työskenteli.

Parhaimman käsityksen Uuden Ajan ohjelmasta ja tavoitteista saa luonnollisesti näyttenumerossa sekä numeroissa 1–3 olevista esittelyteksteistä, joissa lehti itse esittelee tulevaa sisältöään.

Teksti on pyritty säilyttämään alkuperäisenä – oletettuine ja selvine painovirheineen. Joitakin oudoilta tuntuvia sanoja ei pysty varmuudella edes päättelemään painovirheeksi, eikä lukija toivone, että joku ”esiajatteli” olisi muokannut hänen luettavakseen omien tulkintojensa mukaista tekstiä – poikkeuksena tietysti kopioitsijan tekemät valinnat ja muutamat hakasulkujen sisässä olevat selvennykset.

Lehdet ovat imuroitavissa Kansalliskirjaston digitaalisten kokoelmista.

Jaakko Kesävuori
Marraskuu 2021